

community

The New Apostolic Church around the world

01/2016/LT

2016 metų šūkis:

Laimėti su Kristumi



Pamaldos Oklande: Dievas sudaro su mumis Sandorą

Katekizmas: Kristaus bažnyčia ir tarnystė

Kvietimas: Tarptautinė jaunimo diena 2019

New Apostolic Church
International



Laimėti su Kristumi

Mieli tikėjimo broliai ir seserys,

Naujiems metams iš visos širdies linkiu jums Dievo palaimos:

- kad jūs jaustumėte Jo artumą ir lydėjimą,
- kad jus neštų Jo meilė,
- ir kad jūs patirtumėte Jo malonę.

Naujųjų metų pradžia suteikia mums progą stabtelėti ir paklausti savęs: „Kaip toli aš nuėjau kelyje link savo tikslo?“

Tai išmatuoti galima labai paprastai. Išsivaizduokite, kad jūs einate link namo. Pradžioje tas tikslas iš toli atrodo labai mažas, jūs galite jį uždengti vienu pirštu. Tačiau kuo arčiau prieinate, tuo didesnis jis tampa ir tuo geriau jūs galite jį atpažinti.

Mūsų tikslas yra būti amžinai pas Viešpatį. Ar per praeitus metus mes priartėjome prie Jo? Ar Jėzus mums yra didesnis nei prieš metus? Ar galime geriau atpažinti Jo būdą?

Žengti pirmyn padeda tarpinių tikslų nusistatymas: „Su meile prie darbų“ – mūsų 2014-ųjų metų tikslas – tai buvo vienas etapas.

Arba „Džiaugsmas Kristuje“, mūsų devizas ką tik praėjusiems metams – dar viena kelio atkarpa.

Dabar leiskite mums žengti tolimesnį žingsnį: Dievas per žodį ir sakramentą suteikia mums jėgų įveikti tai, kas mus nuo Jo skiria. Jis suteikia mums jėgų, laimėti šią kovą.

Mes trokštame laimėti su Kristumi!

- Kristus padeda mums įveikti blogį. Jis nepašalina piktojo iš pasaulio, tačiau Jis valdo jį. Niekas negali Kristaus sulaikyti išgelbėti tuos, kurie Juo pasitiki.
- Kristus padeda mums įveikti baime: mes ir šiais metais rūpinsimės dėl mūsų ateities. Galbūt priimdami sprendimus jausimės lyg paralyžiuoti bijodami to, į ką įsitraukiame. Tačiau Jėzus Kristus yra čia tam, kad mus vestų.



Tarptautinė NAB

- Kristus padeda mums patiems įveikti save, įveikti:
 - išdidumą, kuris neleidžia mums pasinaudoti Dievo pagalba,
 - išankstinius nusistatymus, kurie mums neleidžia mylėti savo artimojo,
 - veržimąsi paskleisti savo nuomonę, nesistengiant išlaikyti taikos.

O kaip aš galiu laimėti su Kristumi?

- tikėdamas Jėzaus teisingumu,
- gyvendamas pagal Jo pavyzdį,
- uoliai laikydamasis Jo ir
- ieškodamas vienystės bendrystėje.

Tai yra tik keletas minčių apie mūsų šių metų šūkį. Turime visus metus laiko į jį įsigilinti – turime visus metus, kad žengtume kitą didelį žingsnį link mūsų tikslo.

Padarykime 2016-uosius laimėjimo su Kristumi metais!

Jūsų JeanLuc Schneider

Dievas sudaro su mumis Sandorą



900 pamaldų dalyvių susirenka Oklande; kiti 1100 prisijungė Pietinėje Saloje, Australijoje, Fidži salose ir Papua Naujojoje Gvinėjoje.

Nuotrauka: Australijos NAB

Pakartoto Įstatymo knyga 5,3

“... ne su mūsų protėviais sudarė Viešpats šią Sandorą, bet su mumis, su kiekvienu mūsų, kurie čia šiandien esame.”

Mieli broliai ir seserys, esu pirmą kartą čia, Naujojoje Zelandijoje. Iš krašto apaštalo ir brolių girdėjau, kad Naujoji Zelandija yra nuostabi šalis. Dar nieko neapžiūrėjau jūsų šalyje, bet tikiu tuo, ką man sakė. Aš taip pat girdėjau, kad ši šalis turi nuostabias bendruomenes ir tikinčius brolius bei seseris. Tuo aš taip pat tikiu ir tai galiu šiandien matyti ir jausti.

Vakar buvome kartu su vaikais ir išgyvenome puikią dieną. Sekmadieninės mokyklėlės vaikų susitikimas vyko pagal šūkį, kurį aš mačiau ir pas jus ant giesmynų: „Be about my Father's business“ („... kad man reikia būti savo Tėvo reikaluose“). Jūs žinote, kad šis šūkis paremtas Jėzaus žodžiais, kuriuos Jis ištarė būdamas dvylikos metų, kai Jo tėvai ieškojo ir rado šventykloje: „Kam gi manęs ieškojote?“

Argi nežinojote, kad man reikia būti savo Tėvo reikaluose?“ Ir tai, žinoma, galioja mums visiems, ne tik vaikams. Mums reikia būti savo Tėvo reikaluose. Būtų galima tai suvokti kaip pareigą, kaip prievolę, o tai nėra taip malonu: aš TURIU būti savo Tėvo reikaluose. Bet ne taip tai įsivaizduojama. Tu neprivalai eiti į pamaldas, tu neprivalai įsipareigoti Naujajai apaštalų bažnyčiai. Jei tai darysi ne iš pareigos, patirsi gerų dalykų!

Dar kartą pasvarstykime, ką tai reiškia: „...savo Tėvo reikaluose“. Kitaip tariant: kas yra mūsų Tėvo reikalai? Jo reikalai yra gelbėti žmones nuo pikto, nuo neteisybės ir galiausiai nuo mirties. Ta linkme Jis dirba. Be to Jis užtikrina, kad visi žmonės turėtų galimybę prisiliesti prie Kristaus, galėtų tikėti Juo ir būti išganyti.

Ta linkme dirba mūsų dangiškasis Tėvas ir mes turime didelę malonę, galimybę bei pavidimą, dalyvauti tame ir kartu dirbti. Mes patys galime mėgautis atpirkimu ir galime prisidėti prie to, kad atpirkimas būtų suteiktas ir kitiems. Jei į tai žiūrime būtent taip, tuomet, manau, šis šūkis nėra jokia prievolė, o pagal tai veikti yra malonė ir džiaugsmo bei palaimos šaltinis. Ne tik mūsų vaikai, bet ir mes visi, broliai ir seserys, esame raginami būti savo Tėvo reikaluose.

Taigi, girdėjome žodį, kuris anuomet buvo skirtas Izraelio tautai. Čia kalbama apie Sandorą, kurią Dievas sudarė su savo tauta. Trumpai apie istoriją: Dievas išsirinko tautą, Izraelio tautą. Tikrai ne didžiausią, ne stipriausią ir ne reikšmingiausią tų laikų tautą. Nebuvo jokios pagrįstos priežasties, būtent šią tautą išsirinkti, tačiau Dievas savo meile ir malone prisiėmė šią tautą ir su ja sudarė Sandorą. Pirmiausia Jis išlaisvino ją iš Egipto nelaisvės, iš faraono rankų ir kalbėjo jai nuo Horebo kalno: iš visų tautų jūs turite būti mano nuosavybė. Tai buvo pirmoji Sandoros dalis. Jis vedė izraeliečius per

Raudonąją jūrą bei išlaisvino iš egiptiečių gnaužtų. Jis davė jiems pažadą ir kalbėjo apie ateitį, kurią yra jiems numatęs. Jie turėjo ateiti į žemę, kurioje liejasi pienas ir medus. Jis davė jiems įstatymą, susiedamas jį su pažadu, jog jie bus laiminami, jei elgsis pagal tai. Trumpai tariant toks yra Sandoros, kurią Dievas sudarė su savo tauta, turinys. Jei ji laikysis šios Sandoros, bus laiminama.

Ne, Sandora, pažadas, galiojo ne protėviams, o mums, kurie čia šiandien esame.

Visa tai – išgelbėjimas,ėjimas per Raudonąją jūrą, Sandoros sudarymas, įvykis Horebo kalne – buvo jau seniai praeityje ir karta, kuri tai patyrė, buvo jau išmirusi. Po keturiasdešimties metų niekas iš protėvių jau nebegyveno. Buvo likę tik Mozė ir dar maža dalis tų, kurie buvo išgyvenęėjimą per Raudonąją jūrą ir buvo

liudininkai, kai Dievas kalbėjo su savo tauta. Kiti, kurie buvo liudininkai to įvykio, kai debesis uždengė kalną ir pakilo dūmai su griaustiniu bei žaibais, ir Dievo balsas buvo girdimas, taip pat buvo mirę. Karta, kuriai Mozė dabar kalbėjo, žinojo istoriją tik iš tėvų pasakojimų. Jūs žinote, kaip būna, kai seni žmonės kažką pasakoja. Tada sau pasakai: „Na taip, čia jie turbūt truputį „perdeda“.“ Kai pats to neišgyveni, tai abejoji, ar ta istorija yra tikra, ar galbūt truputį pagražinta.

Tačiau Mozė izraeliečiams sakė: tai buvo būtent taip, kaip jūs girdėjote. Dievas perskyrė vandenį ir mus pravedė per Raudonąją jūrą, Jis pats kalbėjo mums ant kalno!

Vaikai muzikiniu pasveikinimu sutinka vyriausiąjį apaštalą ir kartu keliaujančius apaštalus.





Pamaldose vyriausiojo apaštalo pamokslą papildo: krašto apaštalas Noel E. Barnes (nuotraukoje stovi prie altoriaus) bei krašto apaštalo padėjėjai David Devaraj ir John Fendt

Ir tada dar istorija apie pažadėtąją žemę. Tauta žinojo, jog tai pažadėtoji žemė, bet tuo pačiu suvokė, kad reikės kovoti, norint tą žemę užimti. Dykumą tuo metu jie jau buvo praėję ir kirbėjo mintis: čia visai neblogai. Taip, mes suprantame, protėviai dykumoje svajojo apie pažadėtąją žemę, jie neturėjo nieko, išskyrus alkį ir troškulį, nepriteklių, jie ilgėjosi namų. Tačiau dykuma jau praeita ir būtų galima pasilikti čia, čia juk būtų taip pat neblogai. Kam mums dar kovoti dėl tos pažadėtosios žemės?

Mozė išvelgė pavojų, todėl sakė: „Ne, Sandora, pažadas, galiojo ne protėviams, o mums, kurie čia šiandien esame. Dievas trokšta jus atvesti į šią žemę ir todėl yra verta už ją kovoti!“

Mozė taip pat suvokė, kad tautai teks susidurti su kitomis tautomis, kuriose galioja kitas įstatymas. Tada izraiečiai pamatys: jie gali valgyti kiaulieną, jie gali tą ar aną, ir jiems taip pat gerai sekasi. Jų gyvenimas yra toks pat geras, kaip

ir mūsų, jie taip pat laimingi, juos lydi sėkmė. Ten galioja kitas įstatymas, tačiau jis funkcionuoja taip pat akivaizdžiai. Kodėl mums reikia būtinai vykdyti įstatymą? Ar negalima būtų eiti į kompromisą?

Tai buvo priežastis, dėl kurios Mozė sukvieta tautą ir jai pasakė, kad ši Sandora galioja tiems, kurie čia šiandien yra.

Jėzus mirė ir prisikėlė dėl tavęs, ir Jis sugrįš dėl tavęs, dėl tavo išganymo.

Tiek apie Senąją Sandorą. Dabar apie Naujosios Sandoros laikus. Naujoji Sandora – Senosios pratęsimas: Dievas atsiuntė savo Sūnų, kad atpirktų savo tautą;

atpirktų per savo auką, atpirktų per prisikėlimą, atpirktų savo nuopelnu. Jo mokiniai buvo viso to liudininkai. Jie pažinojo Jėzų, gyveno su Juo, kalbėjosi su Juo, susitiko su Prisikėlusiuoju ir atpažino: tai Jis, Jis mirė ir prisikėlė iš mirusiųjų. Jis laimėjo kovą. Jėzus jiems pažadėjo: „Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir aš.“ Koks nuostabus pažadas!

Jis suteikė jiems Evangeliją, davė įsakymus ir mokė laikytis Jo žodžio, tada jie bus palaiminti. Visa tai vyko prieš 2000 metų. O kaip yra šiandien?

Šiandien niekas negali pasakyti: aš mačiau Prisikėlusįjį! Galiu paliudyti, tai yra tiesa: Jis prisikėlė, kaip ir sakė. Reikia pripažinti: net krikščioniškame pasaulyje girdime nuomonių, kurios sako: na taip, istorija apie mirtį ir prisikėlimą, kas žino, ar ji iš tiesų buvo... galbūt ją taip pat truputį pagražino? Tai būtų galima suprasti simboliškai, kaip vaizdinį. Juk čia svarbu reikšmė, o ne tai, jog reikia patikėti tuo, ar jis mirė ir prisikėlė. Kad kažkas turi mirti dėl mūsų, dėl mūsų išganymo, ar tai nėra šiek tiek „perdėta“? Daugybei žmonių šiandien tai yra svetima. Tai yra mūsų laikų pavojus.

Naujojo Testamento tarnystė, apaštalų tarnystė, yra



atsiūsta Viešpaties, kad liudytų Kristaus auką, Jo mirtį ir Jo prisikėlimą: tikėkite Jėzaus Kristaus prisikėlimu. Tai yra tiesa. Kas Šventame Rašte yra parašyta apie Kristaus mirtį ir prisikėlimą, yra tiesa. Tai yra mūsų tikėjimo turinys. Tai yra kilniausias pavedimas skelbiantiesiems Žinių vietoj Kristaus. Jėzus juos pasiuntė su šiais žodžiais: „Kas jus priima, tas mane priima“, todėl apaštalai gali kalbėti turėdami Kristaus autoritetą. O kas yra ta Žinia, kurią jie turi skelbti? Jie visiems turi skelbti tiesą: Jėzus mirė dėl tavęs, dėl tavęs, kuris šiandien esi ir gyveni čia; Jo Sandora galioja tau asmeniškai.

Visa tai įvyko dėl tavęs, tavo labui, ir tai vyksta dėl tavo išgelbėjimo: Jėzus mirė ir prisikėlė dėl tavęs, ir Jis sugrįš dėl tavęs, dėl tavo išganymo. Tai yra Sandora, kurią Dievas sudarė su tavimi.

Tai yra Naujojo Testamento tarnystės pavedimas ir mes kaip apaštalai nepavargsime sekti šiuo mūsų Viešpaties ir Mokytojo pavedimu. Mes tikime Jėzaus Kristaus mirtimi ir prisikėlimu, mes tikime, kad Jėzus mirė dėl mūsų, mes tikime, kad Jis sugrįš mūsų išgelbėti. Tai yra Jo pažadas. Tu galėsi įeiti į Dievo Karalystę. Tu galėsi būti Jo šlovėje, amžinoje bendrystėje su Dievu.

Kai kurie mano, kad ši Žinia buvo skirta mūsų protėviams. Jie gyveno sunkiose sąlygose, turėjo kovoti žiaurią egzistencinę kovą, turėjo patirti skurdą, vargą, ligas, karą ir kai kuriuos pavojus bei krizes, jiems paprasčiausiai reikėjo kažko, kas suteiktų viltį: taip, vieną dieną ateis išsigelbėjimas! Tuomet viskas bus geriau!

Šiandien mes turime gerą medicininę priežiūrą, nereikia tiek daug pergyventi ir bijoti dėl ateities. Mes kontroliuojame savo gyvenimą, daugeliui problemų randame sprendimus.

Šioje šalyje yra taika ir galima planuoti savo ateitį. Mums nereikia tikėtis geresnės ateities anapus. Čia žemėje galime įgyvendinti savo laimę, jei teisingai imamės to daryti. Nebereikia svajoti apie geresnį gyvenimą anapus. Ilgėjimasis amžinosios bendrystės su Dievu, Dievo Karalystės laukimas nebevaidina jokios rolės. Daug žmonių tuo nebesidomi.

Tačiau Naujojoje Sandoroje Dievas atsiuntė Šventąją Dvasią, kuri turi užduotį mus mokyti ir šlovinti Dievo Sūnų. Ji skelbia Kristaus šlovę, ji veda link Kristaus pažinimo



ir moko mus, iš ko susideda Kristaus šlovė. Jėzus apie ją sakė: „Ji pašlovins mane, nes ims iš to, kas mano, ir jums tai paskelbs. Visa, ką Tėvas turi, yra ir mano.“

Ir šiandien Šventosios Dvasios užduotis yra mums parodyti, kas yra Kristus, Jį šlovinti, vesti į Jo didingumo, Jo malonės pažinimą. Jo šlovė yra didingesnė už visa, ką mes galime įsivaizduoti. Bendrystė su Dievu yra kažkas nuostabaus, ko niekas negali įsivaizduoti. Šventoji Dvasia mums sako: tikėk Kristaus pažadu, verta sekti Jėzumi. Verta eiti keliu, kuris veda į Dievo Karalystę, į bendrystės su Dievu šlovę. Tu nesigailėsi.

Naujosios Sandoros tarnystė, apaštalų tarnystė, taip pat yra pasiūsta su užduotimi, švęsti Šventąją Vakarienę. Su kiekviena Šventa Vakariene mes sutvirtiname Sandorą su Dievu. Mes vis labiau įaugame į Jėzaus Kristaus pažinimą. Kuo geriau mes pažįstame Jėzų Kristų, tuo didesnė yra mūsų meilė jam ir tuo didesnis yra troškimas būti pas jį. Tai yra gilesnė Šventosios Vakarienės prasmė. Jėzus sakė: „Jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės! Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą.“ Skelbti tai žmonėms taip pat yra apaštalų tarnystės užduotis.

Amžinasis gyvenimas, amžinoji bendrystė Dievo Karalystėje yra kažkas didingo. Verta leistis į šį kelią. Tai viršija viską ir to negalima palyginti su niekuo žemėje. Kad tai pasiektume, būtina yra Šventoji Vakarienė ir ją mes gauname pamaldose. Neužtenka pasakyti: „Aš esu tinkintis krikščionis, esu tikintis Dievo vaikas, darau gera ten, kur galiu.“ Kad įeitume į Dievo Karalystę, reikia priimti į save maistą, kurį duoda Viešpats, Šventąją Vakarienę, kuri teikiama Jo bažnyčioje, kur veikia apaštalai.

Kaip izraeliečiai keliaudami į pažadėtąją žemę valgė maną, taip mūsų kelyje Šventoji Vakarienė pasitarnauja mums kaip maistas.

Čia neina kalba apie tai, jog aš noriu žmones įkalbėti lankyti pamaldas, tačiau negaliu nutylėti, kad garbingas Šventosios Vakarienės priėmimas yra būtinas, kad būtume pasiruošę Kristaus sugrįžimui ir būtume amžinoje bendrystėje su Dievu.

Pirmasis pavojus, kurį matė Mozė, matome mes ir šiandien. Kai kurie sako: „Dievo įstatymas, Dievo įsakymai ir Evangelija, mes žinome daug žmonių, kurie tiki kuo kitu. Jie turi savus įstatymus. Ir pažvelk į juos. Jie yra tokie pat laimingi kaip ir mes. Kartais netgi laimingesni už mus. Ir galbūt tai funkcionavo mūsų tėvams ar protėviams, bet šiandien tai neveikia. Jie yra sėkmingesni nei mes.“ Tačiau tada turime įvardyti laimės definiciją. Jėzus kalbėjo: „Kas pripažįsta mano įsakymus ir jų laikosi, tas tikrai mane myli. O kas mane myli, tą mylės mano Tėvas, ir aš jį mylėsiu ir jam apsireikšiu.“

Žinoma, kad būti turtingu, sėkmingu ir laimingu, kad atsiskleisti čia žemėje, nereikia Evangelijos. Tam yra daug kitų kelių. Bet kad išgyventume Kristaus meilę, patirtume Jo gerumą ir artumą, pažintume Jį, egzistuoja tik vienas kelias. Paklusti Evangelijai, gyventi pagal Evangeliją



Vyriausiasis apaštalas Schneider švenčia Šventąją Vakarienę mirusiesiems

kasdieniniame gyvenime, tai galiojo mūsų protėviams ir tai galioja mums šiandien. To nedarome mes tam, kad turėtume daugiau pinigų, kad būtume apsaugoti nuo ligų, kad užsitikrintume, jog mūsų vaikai vystysis gera linkme, o tam, kad paklustume Viešpaties įsakymams, Dievo įstatymui, nes trokštame patirti Jėzaus Kristaus meilę. Mes norime patirti Jo palaikymą. Mes trokštame išgyventi bendrystės su Kristumi laimę. Kuo nuosekliau laikomės Kristaus įstatymo, tuo geriau jį suvokiame. Tuo geriau suprantame planą, kurį Jis yra numatęs mums. Jo Sandora, Naujoji Sandora, yra ne protėviams, ji yra mums, kurie šiandien čia esame. Mes gyvename tikėjimu, kad Kristus

mirė dėl mūsų ir kad Jis sugrįžęs pasiims mus pas save. Tai yra Jo Sandora, kurią Jis sudarė su mumis, Jo pažadas, kuris galioja mums ir kurio išsipildymą trokštame patirti. Todėl esame pamaldose, todėl mums tokia svarbi Šventoji Vakarienė ir todėl mums rūpi, kad mes ją švęstume būdami verti jos. Todėl norime eiti šiuo keliu, kurį mums nurodo Viešpats. Todėl ir paklustame Jam, ir pritaikome Evangeliją savo kasdieniniame gyvenime.

Aš žinau, kad iš principo čia nėra nieko naujo, tačiau galbūt šis žodis šiandien yra būtent tau ar man skirtas, ir galbūt tarnauja tam, kad mes kažką pakeistume savo gyvenime. Juk taip gali būti!



ESMINĖS MINTYS

Mes tikime, kad Jėzus Kristus iš tiesų mirė dėl mūsų ir kad Jis sugrįš, kad pasiimtų mus pas save.

Mes ilgamės amžinosios šlovės ir priimame garbingai Šventąją Vakarienę, kad galėtume ten patekti.

Mes paisome dieviškojo įstatymo, kad patirtume Jėzaus artumą.



Geri pagrindai geriems sprendimams

Armėnija ir Gruzija, dvi buvusios Sovietų sąjungos respublikos, kurios 1991 metais atgavo nepriklausomybę ir yra kuruojamos Šiaurės Reino-Vestfalijos krašto bažnyčios, buvo įrašytos į 2015-ųjų rugpjūčio mėnesio vyriausiojo apaštalo pamaldų programą. Gruzijoje disponuojama keturiais nuosavais bažnyčios pastatais ir vienu jaunimo centru. Čia pamaldos vyko mūsų bažnyčioje sostinėje Tbilisi (Tiflis).

Dievas turi tikslą: „Jis trokšta mus išganyti. Tai yra Jo kūrinys, kurį Jis nori užbaigti“, aiškiai pasakė vyriausiasis apaštalas. „Šiame išganymo kūrinyje kalbama apie tave – apie tave asmeniškai.“ Ir: „Kas galioja tau, tas galioja ir man, ir mūsų artimajam.“

Dievas „mums visada palieka laisvą apsisprendimą, jis nenori prievarta versti mus kažką daryti. – Tu ir aš esame absoliučiai laisvi, mes galime priimti sprendimus.“ Ir vis tik: „Jis trokšta mus vesti, Jis kreipiasi į mūsų širdis. Per savo žodį Dievas rodo mums savo meilę ir Kristaus kantrybę.“



Šeštadienį tikėjimo broliai ir seserys aprodė vyriausiajam apaštalui sostinę Tbilisi. – Šalyje su 4,5 milijonų gyventojų 1103 Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionys devyniose bendruomenėse yra tik mažas būrys.

Meilė ir kantrybė

Vyriausiasis apaštalas Schneider kaip pavyzdį paminėjo tris punktus, kuriais Šventoji Dvasia atskleidžia Dievo meilę.

- „Per savo meilę Dievas trokšta vesti tave į bendrystę su Juo.“
- „Iš meilės žmonėms Dievas, įsikūnijęs į Jėzų Kristų, atėjo į žemę, kad galėtų tarnauti.“
- „Dievas mums visa tai duoda neatlygintinai, iš didelės malonės. – Nė vienas žmogus nėra pakankamai geras, kad ją užsitarnautų.“

Ir apie Kristaus kantrybę vyriausiasis apaštalas pateikė tris punktus:

- „Jėzus Kristus mirė dėl tavęs. Kadangi Jis myli tave, visa tai iškentė iki pabaigos.“
- „Iš meilės Dievas suteikė saviems jėgų, pagalbą, kurios jiems reikėjo.“
- „Net jei žmonės yra neištikimi: Dievas išlieka ištikimas ir toliau jiems padeda.“

Geras pagrindas

Nuo paties žmogaus priklauso bei nuo Dievo duotos laisvos valios, kokį sprendimą jis priims: „Dievas tikisi iš mūsų, kad mes elsimės kaip pilnamečiai Dievo vaikai.“ Nors kai kas galbūt ir nori vykdyti Dievo valią, galiausiai perduoda sprendimo teisę kažkam kitam – pavyzdžiui, bet kuriems Biblijos puslapiams ar tarnybos brolio požiūriui.

„Taip elgiasi nesubrendėliai“, sako vyriausiasis apaštalas Schneider. Nes kas taip elgiasi, tas neprisiima atsakomybės. „Mes patys turime priimti sprendimus. Tačiau tai daryti turime galvodami apie Dievo meilę ir Jėzaus Kristaus kantrybę, tuomet priimsime teisingą sprendimą.“

Gerai sprendimai:

Bažnyčios vadovas paminėjo šiuo pagrindu gerus sprendimus:

- „Aš trokštu tarnauti Dievui, nes Jį myliu.“
- „Aš trokštu mylėti savo artimąjį, nes jis Dievui yra toks vertingas.“
- „Tuomet ieškokime teisingos pagalbos“ ir prašykime Dievo: „Suteik man jėgų, nešti šį kryžių.“
- „Tuomet norime išverti iki galo.“
- „Tuomet norime būti kantrūs ir mūsų artimojo atžvilgiu.“

„Kas priima šį sprendimą, tas priartėja prie Dievo.“

ESMINĖS MINTYS

2. Tesalonikiečiams 3,5:

„Viešpats telenkia jūsų širdis į Dievo meilę ir Kristaus kantrybę.“

Mylėti ir išverti mus ragina Šventoji Dvasia, leisdama mums atpažinti Dievo meilę ir Kristaus kantrybę.

I Naujienos iš Lietuvos



Nuotrauka: Lietuvos NAB

Apaštalo W. Schorr pamaldas Vilniuje į lietuvių kalbą vertė krašto evangelistas D. Ezerskis

APAŠTALO W. SCHORR PAMALDOS VILNIUJE

Spalio 28 d. į vakarines pamaldas Vilniaus bažnyčioje susirinko tikėjimo broliai ir seserys iš pietryčių Lietuvos bendruomenių. Apaštalą Walter Schorr lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov, krašto evangelistai D. Ezerskis, L. Orliukas ir A. Konošonoks iš Latvijos. Pamaldas apaštalas laikė žodžiu iš Evangelijos: „Mano jungas švelnus, mano našta lengva“ (Mato 11,30). Jis kalbėjo, kad „Jėzus Kristus prašo mus, Jo jungą prisiimti sau, tai reiškia,

savo gyvenimą orientuoti pagal Evangeliją. Jungas yra švelnus, jis turi mus vesti, Jėzus nenaudoja tame nei prievartos, nei grasinimų, vien tik savo meilę... Kai mes prisiimame Kristaus jungą sau, tai stojame jam tarnauti, tai esame pasirengę pasidalinti artimojo našta ir kartu dirbti broliškoje bendrystėje“. Pamaldose giedojo choras. Po pamaldų, šiltai pabendraavęs su tikinčiaisiais, apaštalas W. Schorr išvažiavo į Latviją.

SEKMADIENINIŲ MOKYKLĖLIŲ MOKYTOJŲ SEMINARAS

Klaipėdos bažnyčioje gruodžio 19 dieną susirinko sekmadienių mokyklėlių mokytojai iš Šakių, Kybartų, Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Panevėžio, Palangos ir Kretingos NAB bendruomenių. Seminarui vadovavo krašto vyresnysis A. Andrijanov. Kaip sakė vienas iš seminaro dalyvių Saulius



Lietuvos NAB sekmadienių mokyklėlių mokytojai prie prakartėlės Klaipėdos bažnyčioje

Kriaučiūnas, “tai buvo lauktas ir reikalingas susitikimas. Aptarti 2016 metų mokyklėlių veiklos planai, išvykos, 4-dalies vadovėlio plano formavimas. Mokytojai pasakojo, ką kiekvienas jau nuveikė šiais metais su vaikučiais, kokias įdomias vietas aplankė, pasidalino su kokiomis problemomis ar rūpesčiais teko susidurti”. Per pertraukėlę mokytojai apžiūrėjo ir nusifotografavo prie Klaipėdos bažnyčioje vaikučių džiaugsmui tikėjimo sesutės Zinos padarytos prakartėlės. Antroji seminaro dalis buvo skirta darbui su vadovėliu, užduočių parinkimui, vaikų motyvacijai. Seminaras užbaigtas bendra malda.



Vyskupas A. Strelčiūnas

Nuotrauka: Lietuvos NAB

SAKRALINIŲ GIESMIŲ ŠVENTĖ „TESKAMBA GIESMĖS“

Šilutės NAB bendruomenė gruodžio 11 dieną pakvietė miestiečius į sakralinių giesmių šventę “Teskamba giesmės”. Tai jau tradiciniu tapęs, 9

Kartu gieda visa bažnyčios salė



Nuotrauka: Lietuvos NAB

kartą vykstantis Šilutės rajono mokinių koncertas, kuriame šiemet dalyvavo 20 vaikų kolektyvų. Žiūrovai ne tik klausėsi, bet ir kartu giedojo giesmes: „Kiekviena diena“, „Dievui reikia manęs“, „Mūsų meilės giesmės“. Altorių puošė gėlių kompozicija su iš popieriaus iškirptais angelais, degė žvakutės, kurios šiltai švytėjo šiame adventiniame susibūrimo. Mūsų bažnyčios atstovės, vadovaujamos Linos Liakšienės atliko giesmę “O, Viešpatie, įženk”. Laikantis tradicijos sakralinių giesmių koncerto pabaigoje visi sugiedojo “Tyli naktis”.

ATKURTAI KLAIPĖDOS NAB BENDRUOMENEI – 25 METAI

Lapkričio 8 dieną bažnyčioje vyko šventinės pamaldos, paminėtas NAB bendruomenės atkūrimas Klaipėdoje, kai 1990 metų lapkričio 4 dieną pamaldas laikė apaštalas Armin Brinkmann ir Šventąja Dvasia paženklino 10 sielų.

Pamaldose dalyvavo tikėjimo broliai ir seserys iš Klaipėdos, Šilutės, Kretingos, Palangos, tarnybos broliai, bendruomenių vadovai, svečiai. Giedojo bažnyčios choras, vadovaujamas A. Kolakauskienės. Krašto vyresnysis A. Andrijanov pamaldas laikė žodžiu iš Jono Evangelijos: “Mano Tėvo namuose daug buveinių. Jeigu taip nebūtų, argi būčiau pasakęs: “Einu jums vietos paruošti!” Kai

Šventines pamaldas laikė krašto vyresnysis A. Andrijanov



Nuotrauka: Lietuvos NAB

nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir aš” (Jono 14,2.3).

Prie altoriaus patarnavo bendruomenės vadovai, D. Balodis (Šilutės), M. Einars (Kretingos-Palangos) ir Klaipėdos bendruomenės vadovas – B. Jomantas.

Po pamaldų koncertą pradėjo mūsų bažnyčios skaitovai: mažoji Margarita ir Jonas, kurie deklamavo eilėraščius, savo koncertinę programą atliko Lietuvos pensininkų sąjungos „Bočiai“ Klaipėdos Pajūrio bendrijos mišrus choras bei moterų vokalinis ansamblis „Vakaro žaros“, kolektyvų meno vadovė J. Žemaičiūnienė.

Krašto vyresnysis A. Andrijanov pakomentavo 25 fotonuotraukų pristatymą, kuris priminė jau istorija tapusias bendruomenės gyvenimo akimirkas.

Bažnyčios foje buvo eksponuojami Klaipėdos bendruomenės narių rankdarbiai, medžio drožiniai ir kitokie darbai.

Prisiminimų vakaras tęsėsi prie bendro vaišių stalo.

Mišrus choras „Bočiai“



Nuotrauka: Lietuvos NAB

KŪRIMAS

PRADŽIOS KNYGA 1

Pasakojimas apie kūrimą yra pirmasis pasakojimas Biblijoje. Jis pasakoja, kad Dievas, Viešpats, sukūrė dangų ir žemę, augalus, gyvūnus ir žmones.

Pradžioje Dievas sukuria dangų ir žemę. Tačiau žemėje dar nyku ir tamsu. Tuomet Dievas sukuria šviesą. Jis atskiria šviesą nuo tamsos; Dievas pavadina šviesą diena, o tamsą – naktimi.

Po to Jis atskiria sausumą ir vandenį. Vanduo tampa upeliais, upėmis, ežerais ir jūromis. Vėliau Dievas leidžia augti žolėms, žolelėms, gėlėms ir medžiams, kurie neša vaisius. Viskas pradeda augti; žemė tampa įvairiaspalvė ir graži.

Dangaus skliaute Dievas įžiebia šviesulius: saulę, mėnulį ir

žvaigždes.

Tuomet Jis sukuria gyvūnus, kurie gyvena vandenyje, banginius ir daug kitų, sukuria sparnuočius. Vandenyje pradeda knibždėti žuvys, moliuskai ir vėžiai. O danguje orą skrodžia paukščiai. Vėliau savo eilės sulaukia visi kiti gyvūnai. Visur kažkas rėplioja, šokinėja ir bėgioja žeme. Galiausiai Dievas sukuria žmones: vyrą ir moterį. Jie turi daugintis ir valdyti viską, ką Dievas, Viešpats, sukūrė. Dievas apžvelgia visa, ką buvo padaręs – viskas buvo labai gera.

Tada Jis ilsėjosi.

Kaip atsirado pasaulis, Biblijā atskleidžia du skirtingi pasakojimai. Jie abu seka vienas paskui kitā Pradžios knygoje. Pirmasis pasakojimas (žiūrėti kairėje) vaizduoja visas kūrimo dienas pagal griežtą tvarką ir yra labiau panašus į įvykių išvardinimą. Čia moteris ir vyras sukuriama pagal Dievo paveikslą. Antrasis pasakojimas kalba vaizdingiau. Jis aprašo, kaip pirmiausia sukuriama vyras, o moteris sukuriama vėliau iš vyro šonkaulio. Antrasis pasakojimas yra senesnis.





SVEČIUOSE PAS CAMILA ŅEMBY GYVENVIETĖJE (PARAGVAJUS)

Sveiki! Mano vardas Camila, man devyneri metai ir aš gyvenu Paragvajuje. Tai yra šalis Pietų Amerikoje. Guarani kalboje, kuria kalba čiabuviai, Paragvajaus reikšmė yra: vanduo, kuris įteka į vandenį, arba, upė, kuri pagimdo jūrą. Paragvajus pavadintas upės, kuri teka per visą mūsų šalį iš šiaurės į pietus, vardu. Ši upė dalina mūsų šalį į dvi dalis. Upės vakarinėje pusėje yra Gran Chaco, kur vasarą gali būti karščiau nei 45 laipsniai. Nederlingose pievose ganosi galvijai. Rytuose dažniau lyja, ten yra netgi atogrąžų miškai.

Paragvajaus upės apylinkėse gyvena didžiausi žemėje graužikai. Kai kurie iš jų yra ilgesni nei vienas metras ir sveria virš 60 kilogramų. Jie vadinami kapibaromis. Šie graužikai yra vegetarai ir daugiausia minta žole. Jie truputį panašūs į jūros kiaulytes, nes yra joms giminingi. Kadangi jų pirštai sujungti plaukiojamąja plėve, jie gali labai greitai plaukti.

Šį arklių ir dramblių aš nupiešiau pati. Laisvalaikiu dažnai piešiu. Man tai labai patinka. Kai užaugsiu, noriu būti dailės mokytoja.

Paragvajuje visi vaikai turi lankyti mokyklą iki devintos klasės. Šiuo metu aš esu ketvirtoje. Kadangi ir ispanų, ir Guarani kalbos yra valstybinės, mes esame mokomi abejomis šiomis kalbomis.

Be visų mokyklinių pamokų aš dar lankau vieną papildomą užsiėmimą: neseniai pradėjau mokytis groti smuiku. Mano sesuo Verónica taip pat groja smuiku. Ji mokosi seniau nei aš ir kartais groja pamaldose. Verónica taip pat gieda chore, jai

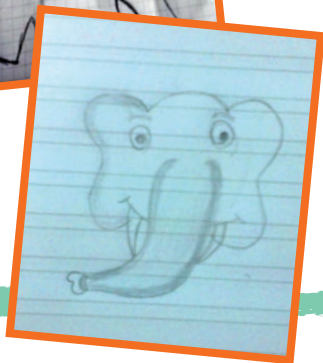


jau 18.

Tai Naujoji apaštalybų bažnyčia Fernando de la Mora mieste. Čia aš su mama ir Verónica lankau pamaldas, mano mama Carina yra sekmadieninių pamokėlių mokytoja. Bendruomenė yra maždaug už 20 kilometrų nuo mūsų gyvenamosios vietos. Mano tėtis Ernesto turi ilgiau važiuoti iki pamaldų vietos nei mes. Jis yra Ciudad del Este bendruomenės



Nuotrauka: iš asmeninio archyvo



vadovas, kuri yra už 324 kilometrų. Kiekvieną savaitgalį jis važiuoja tenai ir kerta Paragvajų iš vakarų į rytus. Ciudad del Este yra antras pagal dydį miestas Paragvajuje.



Mano šeima, t. y. mano tėvai, mano sesuo ir aš, gyvename Ėmby gyvenvietėje, šalies sostinės Asunción priemiestyje. Tai yra didžiausias miestas mūsų šalyje ir vienas seniausių miestų Pietų Amerikoje.

Pašto dėžutė



KAIP JŪS PRADEDATE NAUJUOSIUS METUS?

„Naujųjų Metų pradžią aš švenčiu su savo tėvais ir broliu leisdamas fejerverkus. Mano darbas yra juos uždegti.“

Matias, 12 metų, iš Montevideo (Urugvajus)

„Naujuosius Metus aš pradedu su savo šeima. Mes einame į Dievo namus ir ten galvojame apie visus tuos gražius dalykus, kurie laukia mūsų ateityje.“

Santiago, 7 metai, iš La Coruña (Ispanija)



„Ateinančiais metais aš noriu jodinėti.“
Frederikas, 5 metai, iš Königstein im Taunus



„Aš noriu pas tetą, nes ji turi mielus šuniukus.“

Christianas, 8 metai, iš Königstein im Taunus



Nuotrauka: Oliver Rütten

I Jėzaus Kristaus bažnyčia

2015-ųjų rugsėjį pasirodė Naujosios apaštalu bažnyčios katekizmo klausimai ir atsakymai. Iš 750-ies klausimų bei atsakymų „community“ žurnalas pasirinktinai pristato keletą jų – šiame žurnalo numeryje bus kalbama apie Jėzaus Kristaus bažnyčią ir tarnystę.

Ką apskritai reiškia „bažnyčia“?

Sąvoka „bažnyčia“ bendrinėje kalboje turi tris skirtingas reikšmes. Viena reikšmė yra krikščioniškieji Dievo namai (pvz. kaimo bažnyčia), kuriuose tikintieji renkasi į pamaldas. Kita „bažnyčios“ reikšmė įvardija bendruomenę tam tikroje vietovėje. Be to „bažnyčios“ sąvoka suvokiama kaip krikščionių bendruomenė (denominacija), pavyzdžiui, Naujoji apaštalu bažnyčia arba katalikų bažnyčia.

„Denominacija“, iš lotyniško žodžio „denominatio“ („apibūdinimas“, „pavadinimas“), yra neigiamą vertinimo atspalvį turinti religinė grupė.

Ar bažnyčia yra būtina?

Taip, bažnyčia yra būtina krikščioniui, nes tik joje girdime

Dievo žodį, priimame sakramentus ir patiriame bendrystę su Dievu bei vieni su kitais. Šios sudedamosios dalys yra būtinos, kad pasiektume išganymą. Be bažnyčios žmogui tai yra neįmanoma.

Kaip patiriame nematomąją Jėzaus Kristaus bažnyčios pusę?

Nematomąją bažnyčios pusę be kita ko patiriame per išganantį poveikį. Jis žmogui yra nematomas ir gali būti suvokiamas tik tikėjimu.

Išganančio poveikio pavyzdžiai:

- kai Dievas atleidžia nuodėmes,
- kai krikštas nuplauna pirmąją nuodėmę,

- kai Dievas dovanoja Šventosios Dvasios dovaną,
- kai per Šventąją Vakarienę Kristaus kūnas ir kraujas yra duodami,
- kai mirusiesiems aukojami sakramentai,
- kai atliekami palaiminimo veiksmai (konfirmacija, ordinacijos ir t.t.),
- kai Dievas pamokslo metu veikia per žmogaus žodžius,
- kai laiminama bendruomenė.

Kaip patiriame matomąją Jėzaus Kristaus bažnyčios pusę?

Matomąją bažnyčios pusę patiriame tada, kai žmonės veikia bažnyčioje. Tai yra matoma – pavyzdžiui,

- kai žmonės išpažįsta Jėzų Kristų,
- kai švenčiamos pamaldos,
- kai šventinamas vanduo Krikštui ir atliekami Krikšto veiksmai,
- kai tarnybos broliai išskiria duoną bei vyną Šventajai Vakarienei ir ją aukoja,
- kai apaštalai uždeda rankas ir atlieka Šventąjį Paženklinimą,
- kai pamokslaujama,
- kai meldžiamasi,
- kai praktikuojama artimojo meilė.

Kokius požymius turi Jėzaus Kristaus bažnyčia?

Kristaus bažnyčia – kaip ir matomąja, taip ir nematomąja savo puse – turi šiuos keturis požymius: vienystę, šventumą, visuotinumą ir apaštališkumą. Šie bažnyčios požymiai vadinami „notae ecclesiae“.

Ką reiškia „Jėzaus Kristaus bažnyčios vienystė“?

Bažnyčia yra viena, nes Dievas yra tik vienas. Bažnyčia liudija apie vienatinį Dievą, Tėvą, Sūnų ir Šventąją Dvasią, kuri veikia joje. Jėzus įvardino tarpusavio vienystę ir meilę vienas kitam kaip skiriamąjį požymį tų, kurie priklauso Jam ir Juo seka. Taip atsiskleidžia bažnyčioje Dievo būdas: „Dievas yra meilė, ir kas pasilieka meilėje, tas pasilieka Dieve, ir Dievas pasilieka jame“ (1. Jono 4,16).

Ką reiškia: „Jėzaus Kristaus bažnyčios šventumas“?

Bažnyčia yra šventa, nes Dievo Trejybė yra šventa. Ji veikia Kristaus bažnyčioje per žodį ir sakramentus.

Ką reiškia: „Jėzaus Kristaus bažnyčios visuotinumumas“?

Bažnyčia yra visuotinė, nes Dievas yra visiems žmonėms, ir gyviems, ir mirusiems. Evangelijos skelbimui nėra jokių ribų.

Ką reiškia: „Jėzaus Kristaus bažnyčios apaštališkumas“?

Bažnyčia yra apaštališka, nes joje skelbiamas apaštalų mokymas ir joje veikia apaštalų tarnystė.

Kur galima patirti Jėzaus Kristaus bažnyčią?

Kristaus bažnyčią galima patirti ten, kur – skirtinga apimtimi – yra vienystė, šventumas, visuotinumumas ir apaštališkumas. Aiškiausiai Jėzaus Kristaus bažnyčia apsieiškia ten, kur yra apaštalų tarnystė, trijų sakramentų aukojimas gyviems ir mirusiems bei teisingas žodžio skelbimas. Ten yra Viešpaties išganymo kūriny, kuriame Kristaus nuotaka ruošiama vestuvėms danguje.

Kas jungia atskiras bažnyčių bendruomenes tarpusavyje?

Atskirų bažnyčių bendruomenių jungiamieji elementai yra Krikštas Dievo, Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardu, Jėzaus Kristaus išpažinimas bei tikėjimas Dievo Trejybe. Per pakrikštytuosius, kurie gyvena savo tikėjimą ir išpažįsta Kristų kaip savo Viešpatį, bažnyčia patiriama kaip tikėjimo, vilties ir meilės bendruomenė.

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 22, 63263 Neu-Isenburg/Vokietija

Redaktorius: Peter Johanning



Nuotrauka: Pietų Afrikos NAB

| Tarnystė

Kaip suprantame sąvoką „tarnystė“?

„Tarnystė“ bendrąja prasme suvokiama kaip funkcija arba oficiali padėtis, su kuria susijusios konkrečios užduotys bei atsakomybė. Platesne prasme pavestasis tarnystei turi autoritetą, vadovauti bendruomenei ir priimti atitinkamus sprendimus.

Kur glūdi dvasinės tarnystės šaknys?

Dvasinės tarnystės šaknys glūdi tame, jog Dievas, Tėvas, atsiuntė Jėzų Kristų. Taigi, Jėzus Kristus yra Dievo Siųstasis. Kaip toks Jis yra įpareigotas, palaimintas ir pašventintas žmonių išganymui. Apaštalai yra Jėzaus Kristaus pasiųstieji. Dvasinė tarnystė visuomet yra susijusi su Jėzumi Kristumi bei Jo pasiūstais apaštalais. Taigi, tarnystė ir apostulatas yra susieti tarpusavyje: ten, kur veikia apaštalią tarnystę, ten yra ir dvasinė tarnystė.

Sąvoka „apostulatas“ pirmiausia naudojama tada, kai norima bendrai įvardyti apaštalią tarnystės nešėjus („Apostulatas“ = Jėzaus apaštalai). Kunigiškos tarnystės nešėjai bei diakonai

veikia įgalinti „apostulato“ ir vykdo sielovadines užduotis, skelbia Dievo žodį bei aukoja sakramentus.

Kaip suprantame sąvoką „įgaliojimas“ dvasinei tarnystei?

Dvasinę tarnystę perduoda apaštalai įgalinti Jėzaus Kristaus. Tokiu būdu tas, kuris priima tarnystę, tampa apaštalo įgaliojimo dalininku. Tuo įgaliojimu jis turi pasinaudoti vykdydamas apaštalo pavedimą. Tarnystės gavėjas veikia tuomet apaštalo vardu ir atstovauja jį tarnystei nustatytose ribose. Apaštalas pasiunčia tarnystės vykdytoją. Pasiųstasis yra atsakingas ir įsipareigojęs prieš siuntėją.

Veikimo pagal įgaliojimą pavyzdžiai:

Kai apaštalas skelbia nuodėmių atleidimą, jis veikia Jėzaus Kristaus įgaliojimu. Todėl apaštalas skelbia nuodėmių atleidimą su žodžiais: „Skelbiu jums džiugią Žinią: vardan Viešpaties Jėzaus Kristaus, gyvojo Dievo Sūnaus jums yra atleidžiamos nuodėmės.“ Kai kunigiškos tarnystės brolis skelbia nuodėmių atleidimą, jis veikia atstovaudamas

apaštalą. Todėl kunigiškos tarnystės brolis skelbia nuodėmių atleidimą su žodžiais: „Mano siuntėjo, apaštalo, pavedimu skelbiu jums džiugią Žinią: vardan Viešpaties Jėzaus Kristaus, gyvojo Dievo Sūnaus jums yra atleidžiamos nuodėmės.“

Kaip suprantame sąvoką „tarnavimas“ Jėzaus Kristaus bažnyčioje?

Kiekvienas pakrikštytasis yra kviečiamas tarnauti Viešpačiui per savo kasdieninę meilę artimajam ir per tikėjimo išpažinimą (plg. Jono 12,26). Jei Jėzaus Kristaus bažnyčioje atskiriems tikintiesiems priskiriamos tam tikros užduotys bei veiklos sritys, kurios prisideda prie tikinčiųjų gerovės ir Evangelijos skelbimo, tai mes tai suprantame kaip „tarnavimą“. Tokie tarnavimai vyksta ten, kur pakrikštytieji savo tikėjimą Jėzumi Kristumi kaip jų Viešpačiu išpažįsta žodžiais ir darbais.

Kuo skiriasi tarnavimas Jėzaus Kristaus bažnyčioje nuo dvasinės tarnystės?

Tarnavimas nuo dvasinės tarnystės skiriasi tuo, kad tarnauti galima be ordinavimo.

Kurią tarnystę įsteigė Jėzus Kristus?

Jėzus Kristus savo bažnyčiai suteikė tik vieną tarnystę, būtent apaštalų tarnystę. Jis savo apaštalus įgaliojo, palaimino, pašventino ir aprūpino Šventąja Dvasia: „Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu“. Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir tarė: „Imkite Šventąją Dvasią. Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikykite, – sulaikytos“ (Jono 20,21-23). Apaštalams Jis patikėjo sakramentų valdymą. Tokiu būdu Jo auka yra prieinama žmonėms (plg. Mato 28,19-20).

Apaštalų įgaliojimas „valdyti sakramentus“ reiškia, jog apaštalai yra įgalioti Jėzaus Kristaus aukoti sakramentus. Net jei ir ne visi sakramentai būna aukojami pačių apaštalų, sakramentai visuomet yra susieti su apaštalų tarnyste.

Kas pagal Naująjį Testamentą aukojo Šventosios Dvasios dovaną?

Iš apaštalų darbų knygos 8, 15-18 galima daryti išvadą, kad Šventosios Dvasios dovanos aukojimas yra susijęs su apaštalų tarnyste: Pilypas pamokslavo Samarijos mieste ir krikštijo tikinčiuosius vandeniu. Apaštalai išgirdo apie tai ir pasiuntė ten Petrą su Jonu. Jie „ėmė melstis už samariečius, kad jie gautų Šventąją Dvasią. Mat ji dar nebuvo nė vienam jų nužengusi, ir jie tebuvo pakrikštyti Jėzaus vardu. Tuomet apaštalai dėjo ant jų rankas, ir tie gavo Šventąją Dvasią.“ Tai pabrėžiama apaštalų darbų knygoje 19, 6: „Paskui Paulius jiems uždėjo rankas, ir ant jų nužengė Šventoji Dvasia“.

Kokios buvo kitos svarbios apaštalų užduotys?

Svarbi apaštalų užduotis buvo skelbti, kad Jėzus Kristus veikė jų tarpe, mirė ir prisikėlė iš mirusiųjų (plg. Apaštalų darbų knyga 13,26-41; 17,14). Jie kovojo su klaidingais mokymais, kurie visa tai neigė (plg. 1. Korintiečiams 15,38; 1. Jono 4,16).

Kurią tarnystę pirmiausia paskyrė apaštalai?

Po Sekminių apaštalai pradėjo vykdyti jiems skirtą pavedimą ir skelbti Evangeliją. Jau netrukus paaiškėjo, kad jiems reikia pagalbininkų: septyni vyrai buvo tam numatyti. Jie buvo palaiminti tarnavimui apaštalų malda bei jų rankų uždėjimu. Šie septyni vyrai įvardijami kaip pirmieji diakonai.

„Jūs pristatė apaštalams, o šie melsdamiesi uždėjo ant jų rankas.“ Apaštalų darbų knyga 6,6

Kokios kunigiškos tarnystės pakopos yra Naujojoje apaštalų bažnyčioje?

Naujojoje apaštalų bažnyčioje yra trys tarnystės pakopos su skirtingais dvasiniais įgaliojimais: apaštalai, kunigiškos tarnystės ir diakonai.

- Apaštalų tarnystės pakopai priklauso: vyriausiasis apaštalas, krašto apaštalas ir apaštalas.
- Kunigiškos tarnystės pakopai priklauso: vyskupas, krašto vyresnysis, krašto evangelistas, ganytojas, bendruomenės evangelistas ir kunigas.
- Diakonų tarnystės pakopai priklauso: diakonas ir jaunesnysis diakonas.

Eikite į visą pasaulį: Kvietimas į tarptautinę jaunimo dieną 2019



Photo: EJT Foto-team

Nuo 2019 metų gegužės 30 iki birželio 2 dienos vėl naujai vyks Europos jaunimo diena – šį kartą pasauliniu mastu. „Aš džiaugiuosi, kad 2019-ųjų Kristaus žengimo dangun dieną daugybė jaunuolių iš viso pasaulio atvyks į Diuseldorfą“, sakė vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider, Naujosios apaštalų bažnyčios vadovas visame pasaulyje.

2009-aisiais į Europos jaunimo dieną atvyko 35.000 jaunuolių į Diuseldorfą. Po penkerių metų į tarptautinę bažnyčios dieną Miunchene susirinko 45.000 tikinčiųjų. Taigi, po dar penkerių metų turi įvykti sekantis didelio masto renginys. Tai nusprendė Naujosios apaštalų bažnyčios krašto apaštalai pusmečio konferencijoje Johanesburge (Pietų Afrikoje). Prieš tai krašto apaštalas Rainer Storck (Šiaurės Reino-Vestfalija) pristatė tarptautinės jaunimo dienos planavimo stovį.

Centrinė vieta Europoje

Diuseldorfas kaip šventės rengimo vieta turi daugybę privalumų: miestas yra Europos viduryje, turi gerą vietinį bei tolimąjį susisiekimą ir tarptautinį oro uostą. Be to, renginio vietos kompleksas yra pažįstamas nuo 2009-ųjų Europos jaunimo dienos, kas labai supaprastina organizavimą. Europoje Diuseldorfas pasižymi unikaliu greta parodų mugių esančiu stadionu su uždengiamu stogu, kuriame yra 45.000 sėdimų vietų. Arena yra šildoma, todėl uždengiamas stogas leidžia planuoti renginius neatsižvelgiant į oro sąlygas.

Diuseldorfo parodų mugių teritorijoje yra skirtingos renginių halės, kurių plotas yra apie 90.000 kvadratinų metrų, jas jungia trumpi praėjimai. Parodų mugių konferencijų centre papildomai yra įvairių patalpų kūrybinėms dirbtuvėms bei mažesniems renginiams nuo 20 iki 150 asmenų. Dar prisideda halės, skirtos maitinimui bei devynios halės miegojimui, kurių plotas yra apie 123.000 kvadratinų metrų ir talpina iki 24.000 asmenų. Lauko teritorija tarp halių gali būti panaudojama scenoms po atviru dangumi.

Laukiama daugiau nei 30.000 dalyvių

Į 2019-ųjų tarptautinę jaunimo dieną yra pakviesti jauni tikintieji nuo 14 iki 35 metų – nepriklausomai nuo šeimyninės padėties. Prie jų bus lydintys asmenys bei šimtai padėjėjų. Jau ankstesnėje Europos jaunimo dienoje buvo juntamas didelis susidomėjimas tarptautiniu jaunimo susitikimu už Europos ribų: todėl 2009-aisiais į Diuseldorfą atvyko keli šimtai dalyvių iš Afrikos, Amerikos ir Azijos. Šį kartą tarptautinių svečių bus dar daugiau.

Laikinis planas numato, kad Kristaus žengimo dangun dieną įvyks šventės atidarymo pamaldos. Didžioji atidarymo šventė numatoma penktadienį prieš pietus. Po to vyks dviejų dienų programa parodų mugių halėse su įvairiomis parodomis, pranešimais, kūrybinėmis dirbtuvėmis, koncertais ir dar daug daugiau. Šeštadienį bus siūlomas muzikinis vakaras. Kulminacija ir tuo pačiu jaunimo dienos uždarymas bus sekmadienio pamaldos, kurias laikys JeanLuc Schneider.

Įvairių tautybių svečiai – tarptautinė ir programa

Tarptautinės jaunimo dienos šeiminkas yra Šiaurės Reino-Vestfalijos Naujoji apaštalų bažnyčia, kuri dar vadovaujant krašto apaštalui Armin Brinkmann organizavo Europos jaunimo dieną 2009-aisiais. Kaip ir anuomet, taip ir dabar yra noras, kad jaunimo diena būtų rengiama daugelio



Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionių iš skirtingų regionų bei šalių. Todėl krašto apaštalas Rainer Storck jau krašto apaštalų susirinkime kvietė, kad kiek įmanoma visos pasaulio krašto apaštalų sritys prisidėtų prie programos. Jis džiaugiasi visais svečiais iš visų šalių, kultūrų bei tautybių.

„Mums, kaip šeiminkams, šis įvykis yra didžiulė garbė, bet ir išbandymas“, kalbėjo Šiaurės Reino-Vestfalijos Naujosios apaštalų bažnyčios vadovas. „Tačiau iš 2009-ųjų patirties ir padedamas daugybės motyvuotų bendradarbių mūsų bendruomenėse, galiu būti tikras, kad tai bus pavykęs renginys.“

Krašto apaštalas jau šiandien yra dėkingas už kiekvieną, kuris pareiškė norą Kristaus žengimo dangun savaitgalį prisidėti savo pagalba: „Mums reikės daug padėjėjų, kad pasirūpintume mūsų svečiais ir renginiais.“ Tačiau jis nepergyvena. „Daugelis dar ir šiandien kalba apie buvusią Europos jaunimo dieną bei jos ypatingą atmosferą. Todėl esu įsitikinęs, kad mes sulauksime daugybės padėjėjų, kurie prisidės prie jaunimo dienos Diuseldorfe.“

Planavimo štabas startuoja 2016-aisiais

Kitos tarptautinės jaunimo dienos 2019 detalės dar turi būti atiderintos. Tuo rūpinsis planavimo štabas, kuris savo darbą pradės 2016-aisiais. Numatomas glaudus bendradarbiavimas su krašto apaštalų susirinkimu.

Jaunimo dienos įgyvendinimui yra numatyta steigti UAB – kaip ir Europos jaunimo dieni 2009-aisiais. Akcininkais taps keletas Europos krašto bažnyčių.



Apžvalga

03.01.2016	Siegen (Vokietija)
10.01.2016	Uyo Obio (Nigerija)
12.01.2016	Yamoussoukro (Dramblio Kaulo Krantas)
07.02.2106	Ulm (Vokietija)
14.02.2016	Berlynas (Vokietija)
19.02.2016	Lubango (Angola)
21.02.2016	Luanda (Angola)
27.02.2016	Mwanda (Kongo Demokratinė Respublika)
28.02.2016	Kinshasa (Kongo Demokratinė Respublika)
06.03.2016	Bielefeld (Vokietija)
13.03.2016	Ciurichas (Šveicarija)
20.03.2016	Kimberly (Pietų Afrika)
25.03.2016	Nordheide (Vokietija)
27.03.2016	Bremen (Vokietija)

